

Min historie samt nogle kommentarer til el-allergi

Jeg har længe døjet meget med el-allergi, og min formodede baggrund for at have udviklet det, kommer her.

Mine tænder:

For efterhånden en del år siden, nemlig i 1990, arbejdede jeg på slagteri, hvor jeg arbejdede skiftevis varmt (ca. 42 grader) en halv time og derefter koldt (ca. 5 gr.) i en time og sådan skiftede det hele dagen, og det resulterede i, at jeg kom til at døje meget med isninger i tænderne. Det føltes egentligt som om jeg havde huller i alle tænderne, og jeg vænnede mig efterhånden til, at det bare gjorde ondt hele tiden.

Efter et par år kom jeg i en anden afdeling på slagteriet, hvor jeg læssede lastbiler med kød. Der var altid koldt (ca. 5 gr.) og der var nogle store blæsere, der kørte hele tiden. Der var meget travlt lige når bilerne skulle pakkes, og derefter kunne der nemt være en halv time indtil den næste bil skulle læsses. I den pause blev man ret kold, så jeg døjede meget med forkølelse, og jeg spiste derfor en del Menthol bolsjer. Da jeg altid havde ondt i tænderne i forvejen, tænkte jeg ikke så meget på, at det kunne være skadeligt for dem.

Næste gang jeg kom til tandlægen havde jeg ualmindeligt mange huller, hvilket jeg ikke plejede at have, derfor fik jeg pludselig mange kviksølvs/ -almangam plomber i munden.

Gigtmedicin:

Jeg blev kørt på af en truck i 1995 på arbejde og fik ødelagt en del i begge mine knæ. Derfor fik jeg en del gigtmedicin, og her for nylig fandt jeg ud af hvilken skade dette kan gøre. (Forbindelsen kommer i et senere afsnit)

Mobiltelefon:

Jeg startede som nattevagt i 1999, hvor jeg som alle i et sådant job, gik rundt med en Walkie samt en mobiltelefon. Derudover havde jeg endda min private mobiltelefon med på arbejde, så min kone eller mine venner kunne ringe til mig samt for en ekstra sikkerhed.

Den eneste gode vi havde i det job, var at vi måtte snakke internt med de andre vagter, så det kunne nemt blive 3-4 timer på en nattevagt.

Efter nogle måneder begyndte min kæbe at sove, og det udviklede sig efterhånden til, at det begyndte straks jeg benyttede mobiltelefonen, så jeg kunne overhovedet ikke holde til at snakke i den. Så prøvede jeg at bruge et håndfrit sæt, med det resultat, at hvis jeg havde det i brystlommen eller i bæltet fik jeg underlige fornemmelser, som udviklede sig til deciderede smerter, der var ganske uudholdelige. Udover de især store brystsmerter begyndte jeg efterhånden også at få migræne, opkast-fornemmelser og blive svimmel.

Jeg var hos egen læge, der ikke rigtig ville tage det alvorligt, og jeg var også ved egen tandlæge, da jeg også begyndte at få de samme symptomer ved at bruge den almindelige telefon.

På det tidspunkt gik der kun kort tid fra jeg tog telefonen til jeg fik utrolig ondt i mine kæber samt blod- eller metalsmag i munden og blev meget utilpas samt nærmest aggressiv anlagt.

Så det endte med at jeg måtte holde som nattevagt af helbredsmæssige årsager.

Jeg prøvede flere gange at komme videre indenfor lægesystemet, men uden held.

Computer m.v:

Der gik så en tid uden mobiltelefon og hvor jeg passede på med den almindelige telefon, men så startede jeg en forening op, hvor jeg prøvede på at påvirke nogle kommende regler, hvor vi kommunikerede meget med Justitsministeriet, så der brugte jeg computeren meget i et års tid, samt talte meget i telefon. Jeg slog godt nok medhør til og holdte mig et stykke fra telefonen, og det gik egentligt rimeligt.

Jeg brugte computeren 2-3 timer hver aften, og stod for den daglige kommunikation med telefonen samt 20-40 mails pr. dag.

Det første store tegn herhjemme, var da vi fik en ny laser printer, til når jeg lavede forenings blade. Når den var tændt blev jeg irriteret / aggressiv / krigerisk og fik meget ondt i brystkassen og nærmest besvær med at trække vejret.

Og det udviklede sig hurtigt til at blive de samme reaktioner jeg fik, ved bare at benytte computeren uden at printeren var tændt. Så nu kan jeg overhovedet ikke være i nærheden af computere mere.

Det bredte sig meget hurtigt til at jeg ikke kunne være i nærheden af noget som helst med el at gøre, især mikroovnen, fjernsynet og særlig slemt var det med komfur og emhætte.

Lige pludselig kunne jeg faktisk ikke være nogen steder i vores hus uden at jeg fik det dårligt.

Undersøgelserne:

Jeg var ved egen læge igen-igen og blev omsider henvist til Arbejdsmedicinsk Klinik i Skive, og fik på forhånd at vide, at div. undersøgelser deroppe ville tage mindst et par timer.

Dagen oprandt hvor jeg skulle til undersøgelse deroppe, og allerede da lægen hentede mig i venterummet, kunne jeg tydeligt mærke hendes holdning til mig, for hun spurgte "hvad tror du så du fejler".

Jeg svarede, at det vidste jeg ikke, men jeg kunne fortælle om mine symptomer. Det gjorde jeg så, og indenfor 10 minutter sagde hun så, at jeg jo bare kunne flytte til Australien, hvis jeg ikke kunne tåle at være her i Danmark !!

Det skal lige nævnes, at kort tid inden jeg skulle derop til undersøgelse, var jeg startet på Laboremus, for at få afprøvet min arbejdsevne. Der gik jeg også til psykolog.

Lægen i Skive ville råde mig til at fortsætte ved psykolog, da der ikke var andet at gøre ved det, da det var noget jeg bildte mig ind ! Så min undersøgelse tog kun 20 min. i stedet for de normale 2 timer.

Jeg har aldrig i mit liv oplevet magen til arrogance fra en anden person af!

Nå men tilbage til psykologen, så var hun meget positiv at snakke med og ville absolut ikke udelukke at det var rigtigt at det var el-allergi, men påpegede at det også kunne være psykisk.

Det korte af det lange er, at hun anbefalede mig en undersøgelse ved en psykiater, for at være helt sikker.

Den sidste dag på Laboremus glemmer jeg aldrig, for der oplevede jeg at blive til en brik i et politisk spil, for den dag skulle min sagsbehandler fra Kommunen derop og have statusrapport om mig, og min kone var med mig. Jeg havde fortalt min kone at psykologen var rigtig fin og troede på mig, og jeg forstår godt at min kone blev lidt forvirret, og ikke helt kunne finde ud af, hvem der var hvem til mødet, for psykologen havde talt med lægen fra Arbejdsmedicinsk Klinik i Skive, og havde fuldstændig skiftet mening. Hun sad direkte og løj om flere ting.

Efter mødet ville jeg gerne have talt med hende, for at høre om hvordan hun ville være det bekendt.

Hun havde nemlig selv tidligere anbefalet mig at klage over min behandling på arbejdsmedicinsk Klinik. Men jeg fandt ud af, at lægen på Arbejdsmedicinsk Klinik var psykologens overordnede, så det var ikke underligt, at hun havde skiftet mening og hurtigt forsvandt efter mødet !

Så jeg blev stemplet psykisk syg eller somatisk (indbildt)

Hos psykiateren:

Min sagsbehandler og jeg blev enige om, at jeg skulle til psykiater for at blive undersøgt mere grundigt. Min sag blev udbudt på nettet, hvorefter der blev bestemt hvilken psykiater jeg skulle undersøges ved.

Jeg mødte op på den pågældende dag, og vi snakkede 20-30 min. om min barndom samt opvækst. Jeg havde en bog med om el-allergi han måtte låne samt nogle papirer, han måtte kopiere, hvilket han fik sin sekretær til. Da han kom tilbage spurgte han til min mening om de papirer han havde fået fra kommunen, deriblandt det fra psykologen.

Under hele forløbet virkede han ret overfladisk, og på et tidspunkt sagde han, at han havde en del patienter, med den tvangstanke hele tiden, at de hørte stemmer. Undskyld mig, men så mistede jeg tilliden til ham.

Det mest irriterende var, at da han hørte lægens navn fra arbejdsmedicinsk Klinik, skete der en voldsom forandring med ham. Det virkede som om, at hende turde han ikke sige imod, så det var bedre at få mig hurtigt ud af klappen!

Til sidst sagde han tak for i dag, og jeg spurgte om, hvornår jeg skulle komme igen, og da var beskeden, at han havde nok til at afslutte hans undersøgelse.

Det hele havde ikke taget mere end 50-51 min., hvilket jeg synes er ret grotesk.

Det er alt for lidt tid til at besejle en anden persons skæbne, især når man ved at 20-30 min. blev brugt til at tale om barndom og opvækst samt 8-10 min. til at kopiere, og så 10-12 min. på min forklaring og udlægning af sagen.

Men bevares, han fik da en god løn på 5000 kr. for det fra Kommunen, hvor der i hans diagnose står somatisk (indbildsk) , og at det er tvivlsomt, at det kan helbredes, da jeg er så overbevist om min sygdom, at jeg ikke vil tro andet.

Han kunne ikke give en forklaring på hvorfor.

Kviksølv- / almangamplomber:

En ting jeg har sagt til alle igennem hele forløbet er, at jeg tror det har noget at gøre med mine tænder og at jeg var i gang med at få tilbud på at få alle mine plomber skiftet om til plast.

Dertil fik jeg rent ud sagt at vide både fra psykologen, psykiateren, Arbejdsmedicinsk Klinik samt min egen læge, at de var meget bekymrede over at jeg kunne finde på den slags og at jeg måtte være meget ude af balance. Plomberne havde ikke noget med mit helbred at gøre.

Årsag til el-allergi:

Jeg havde fået den ide med at det var plomberne, idet jeg virkelig havde mange smerter i tænderne, og følte virkelig at der var noget galt. Jeg fik også tit metal-/ blodsmag i munden.

Derudover havde jeg også læst, at man i Sverige har kviksølvforgiftning mistænkt for at kunne fremkalde el-allergi. Det samme siger de om træbeskyttelse, og da jeg holder mange hobbydyr i store trævolierer, har jeg selv brugt meget træbeskyttelse.

Min kone læser endvidere til akupunktør, så jeg er blevet meget åben overfor, at der er andre ting der gør sig gældende for, hvordan vi trives.

Jeg kom ud til en tandlæge der har specialiseret sig i at skifte sølvplomber ud til plast med størst mulig beskyttelse for patienterne.

Han målte på mine tænder. En rask plombe skal ikke give mere end 3 enheder (Jeg kan ikke huske den rigtige benævnelse for enheden, men det er svag strøm, han måler)

Mine plomber lagde mellem 450 - 712 enheder, hvilket umiddelbart var hans højeste måling på nogen endnu! Jo højere måling, jo større påvirkning. Plomberne afgiver altså mere kviksølv jo højere tallet er og dels bliver man også udsat for en større akupunktur-mæssig påvirkning. For tænderne ligger på de forskellige medianbaner.

Det, der overbeviste mig var, at han efter at have målt mine tænder sagde skråsikkert, at jeg døjede meget med min tyktarm. Han havde jo aldrig set mig før, og vidste jo ikke at jeg året inden havde tabt mig 12-15 kg. på under en måned, fordi jeg døjede med min mave. Jeg var indlagt 2 gange i den periode, og blev undersøgt nøje, fordi de frygtede at det var noget alvorligt, men de fandt ikke noget. Min mave er aldrig blevet helt i orden efter den omgang.

Jeg gik i gang med at få skiftet mine plomber. I starten fik jeg kun en ud af gangen, og da jeg ikke blev specielt syg af det, blev det efterhånden til flere plomber af gangen. Jeg havde i alt 18 plomber, og den dag han fjernede den, der sad på min lungemedian fjernede han for alvor min tvivl om, at det var det rigtige valg at få dem skiftet. For jeg havde i flere år haft store smerter i min brystkasse, og mens han borede plomben ud, kunne jeg mærke hvordan smerten aftog, og jeg vidste ligesom ikke at det var den han var ved at fjerne, men spurgte hvad det var der skete! Smerten er ikke helt væk endnu, men den er væsentligt mindsket, så det er de bedste penge jeg nogensinde har givet ud.

Jeg havde dog flere smerter i tænderne længe og det var hårdt, men det hele værd.

Det skal lige tilføjes, at det er meget vigtigt at få ilt imens man får fjernet plomberne, ellers kan det gå helt galt, da man ellers indånder kviksølvdampe.

C-vitamindrop:

Jeg havde fået oplyst, at det kunne være en meget god ide at få C-vitamindrop efter hver gang, at jeg fik udskiftet mine plomber, samt at det var en god ide at drikke en genstand lige inden man tog til tandlægen, for sprit i blodet gør, at man ikke så nemt optager det kviksølv, der frigives hos tandlægen. C-vit drop udrenser kroppen.

Så jeg begyndte ved speciallæge Bruce Kylie i Århus (Stavtrupvej 7).

Han startede med at lave en test, der blev sendt til Tyskland, for at se, hvor meget kviksølv jeg havde i kroppen. Og den var god nok. Jeg havde en kviksølvforgiftning samt for meget kobber i kroppen.

Kobberet skal udrenses først, før kan kviksølvet ikke udrenses.

Jeg gik i gang med den kur han anbefalede med at tage en masse antioxidanter og vitaminer samt c-vitamin 2 gange om dagen i pulverform samt c-vitamindrop en gang om ugen.

Indimellem fik jeg så lavet en test, om det går nedad med tallet for forgiftningen. Det har jeg fået taget 4 gange indtil videre, og det går heldigvis fremad.

Sjovt nok kan jeg virkelig føle at det er det rigtige jeg gør, for jeg har virkelig fået det bedre, så jeg har selvfølgelig sendt mine testresultater til arbejdsmedicinsk klinik og psykiateren, dog uden at høre noget fra dem, men det går jo også imod deres påstand om at det er psykisk!

Forklaringen om gigtmicin:

Jeg har fundet ud af, at Ibumetin (gigtmicin), som jeg fik meget af, efter at jeg blev kørt på, netop forbruger store mængder af C-vitamin, og da C-vitamin er det vigtigste vitamin til at udrense tungmetaller fra kroppen, er det faktisk meget logisk, at det kviksølv der blev udskilt fra mine plomber ikke kunne komme ud af kroppen, men blev ophobet i den i stedet for.

Ifølge lægen er det faktisk noget rigtig skidt med kviksølv i kroppen, det kan i læse mere om på hans hjemmeside: www.holistic-medicine.dk eller kontakt ham på tlf.nr.:86 28 96 88.

Det korte af det lange er, at så lang tid kviksølvet er lagret i kroppen, kan det udskilles ved at følge hans kur. Men ligger det i hjernen er halvveringstiden 30 år.

Så ved udskiftning af metalplomber til plast (Diamond er pt. den bedste type plast) standser man skaden. Og tager man endvidere antioxidanter er man godt på vej til at få det bedre.

En bog jeg synes fortæller godt om vitaminer og forgiftning af kroppen mv. er "Vitaminer og mineraler og andre næringsstoffer" af Irene Silke.

Men om jeg bliver så rask, at jeg kan tåle el og mobiltelefoner igen må stå hen i det uvisse indtil videre, men der skulle jo være gode muligheder for at el-allergien helt kan forsvinde, hvis årsagen (forgiftningen) fjernes.

I øvrigt:

Da jeg havde det værst boede jeg i telt en hel sommer og hen på efteråret købte jeg en gammel brugt campingvogn, jeg kunne sove i, simpelthen fordi jeg ikke kunne være i vores hus, grundet at der går nogle luftledninger lige klods op af vores hus, hvilket medfører at der er et for højt magnetfelt i vores hus.

Vi søgte Kommunen om at få ledningerne gravet ned, og det fik vi indenfor et år.

Jeg har et eksempel der egentligt startede det hele med at komme på sporet af, hvorfor jeg generelt havde det dårligere siden vi flyttede hertil og at det var el-overfølsomhed jeg virkelig døjer med.

Der hvor vi boede før, stod min klokradio på gulvet nede ved fodenden af min seng.

Her hvor vi bor nu, stod den lige over hovedet af mig.

De 7 år vi havde boet her, har jeg døjet en del med hovedpine og ondt i halsen, og var næsten altid uoplagt om morgenen, hvor jeg altid har været frisk førhen.

Hver gang vi f.eks. sov ved min kones søster, var jeg altid så frisk om morgenen, til trods for at vi som regel kom senere i seng.

Vi gik så i gang med at prøve os frem, og grotesk nok fik jeg det meget bedre, når klokradioen blev fjernet.

Så sådan fandt vi ud af, at alt nok ikke var, som det burde være.

Og jeg kan oplyse, at hvis man begynder at måle rundt omkring i folks hjem, er der faktisk mange ting, der giver en ret stor udstråling. Og jeg kender flere, der har gået rundt og døjet, uden at vide hvad der egentligt var i vejen med dem.

Det der skuffer mig mest i denne sag er myndighedernes behandling af folk med el-allergi. Man får at vide, at man bare er psykisk syg. Også da jeg fik konstateret en decideret tungmetalforgiftning, ville de hvidkittede ikke høre på mig og heller ikke selvom de i nabolandet Sverige har et lidt andet syn på folk med el-allergi.

Mit største problem er egentligt ikke el-allergien p.t., men det er det, at det ikke er en anerkendt sygdom. Jeg er jo blevet behandlet som en arbejdssky person, for hvilket arbejde kan jeg tage, der er ikke mange jobs, hvor man ikke bruger strøm eller hvor der ikke er strøm i nærheden af!

Det skal dog tilføjes at min sagsbehandler tror på mig, men har problemer med at passe mig ind i systemet. For jeg kunne jo ikke få pension, da det ikke er en anerkendt sygdom, og jeg er ikke i stand til at arbejde i nærheden af strøm, derfor var jeg også meget bange for at ende på kontanthjælp, hvilket jeg synes er meget urimeligt.

Jeg fik dog tilkendt flexjob og jeg arbejdede 3 gange 4 timer om ugen på et landbrug, hvor der er eksotiske dyr og jeg kunne undgå at få alt for meget strøm.

Jeg har et par arbejdsskader, der er hovedårsagen til mit flexjob, men der er nævnt el-allergi i mine papirer flere steder og der bliver taget hensyn til min el-allergi fra Kommunens side af og det er da meget positivt.

Generelt kan man også sige, at lige så stivnakkede de hvidkitlede er, lige så flinke og forstående er min Kommune.

Jeg har allerede af egen lomme brugt ca. 40.000 kr. på behandlinger, og der skal bruges flere endnu før jeg er rask.

Mit mål er at få sygdommen anerkendt her i Danmark.

For at få fokus på problemet har jeg f.eks. haft 2 læserbreve i Jyllandsposten samt en artikel i Midtjyllands Avis her i forbindelse med den store polemik om mobilmaster.

Efterfølgende er jeg så kommet i forbindelse med andre med samme problem og der var også en anonym person der ringede og sagde, at han ikke ville stå frem, men at jeg ikke skulle lade mig kue med at jeg var psykisk, han vidste at det var rigtigt, men der er så meget lobbyisme med det med mobiltelefonmarkedet, at det ikke er til at komme frem med påstande om at de er skadelige.

Samtidig er der også et andet paradoks.

For jeg har virkelig rendt hovedet imod en mur hver gang, at jeg har sagt, at det er en tungmetal forgiftning, der er skyld i mine problemer. Når de hvidkitlede hører det, er de lukkede som graven. E'en af dem mente endda jeg var tæt på at skulle tvangsindlægges, for at se om jeg var helt skør, når jeg troede det.

Der er dog en person indenfor sundhedsvæsnet, der sagde til mig, at hvis det kom frem, at almanampomber er farlige for helbredet, vil Staten gå fallit, da det er det eneste man kunne få tilskud til i flere år, når man skulle have plomber i.

Og derfor vil der blive tale om meget store erstatningsbeløb til de mange der dør med tungmetaller i kroppen.

Det der er lidt sjovt i dette er, at man påstår at almanam både er det bedste til plomber samt at det ikke er farligt. Men hvorfor skal børn så have plast i i dag??

Akupunktur:

Jeg begyndte ved akupunktøren Poul Bech, Hammel, som ved en irisundersøgelse slog fast, at min krop trænger til en kraftig udrensning. Ellers var der ikke noget at komme efter. Ikke engang nogen psykiske punkter!! (øjnene afspejler hele kroppen, og derved kan man gå ind og aflæse kroppens tilstand)

Poul Bech har hjulpet nogen med deres el-allergi

Jeg kunne mærke et fremskridt ved de første 10-12 behandlinger.

Så gik jeg ned med 2 gange halsbetændelse med pencilen i 2 gange 10 dage, og så er jeg meget mere modtagelig overfor strøm.

Derefter gav 1 behandling med akupunktur en væsentlig forbedring igen.

Efterfølgende har jeg fået rigtig mange behandlinger og jeg har også fået det bedre, så jeg tror det hjælper, men man skal nok desværre ikke regne med at det går stærkt, der skal rigtig mange behandlinger til. Jeg har fået mindst 50 behandlinger, og jeg er ikke rask, men jeg kan bedre fungere, når jeg får behandling en gang i mellem.

Pension:

Men nu er det hele ved at falde på plads for mig, for jeg søgte pension i starten af marts måned i år (05) og fik tildelt pension per første april i år (stadig 05) det tog altså ikke engang en måned i alt, så det kan virkelig gå hurtigt sommetider.

Jeg kan virkelig ikke sige andet end godt om min sagsbehandler / Kommune, jeg bliver virkelig behandlet som et menneske.

Det skal dog siges, at jeg har været ”heldig” ved samtidig at have et par arbejdsskader, for min

sagsbehandler har hele tiden sagt, at hvis jeg kun havde el-allergi, vidste hun ikke om hun kunne hjælpe mig, med mindre man selv mener, at man er psykisk syg, da det ikke er en anerkendt fysisk lidelse. (jeg fastholdt at mit er fysisk)så mine andre skader har hjulpet mig til pension, men der er også taget hensyn til min elallergi og det er også nævnt i alle papirerne.

Forsikringselskabet:

Der hvor jeg virkelig har haft problemer, er med et forsikringselskab, hvor jeg har tegnet en forsikring, der skal udbetale penge til mig, hvis jeg bliver syg i mere end tre måneder. Jeg har jo gået sygemeldt i godt et år derefter på flexjob med 12 1/3 time arbejde om ugen i et år, og dette har de ikke villet anerkende, da el-allergi ikke eksisterer. De betegnede det som nervøse klager, der ikke er længere varende (har klaget over det i 5 år og været ved psykiater og fået at vide at jeg formentligt ikke kan heldbredes, så hvis det ikke er længerevarende, så ved jeg ikke hvad det er)

Så i denne sag har jeg haft en advokat på, og i Ankenævnet for forsikringer er der for nylig faldet dom og Forsikringselskabet skal nu udbetale til mig fra den dag jeg begyndte i fleksjob samt fremover. Det tog tid lang tid og kostede 28.000 kr. i advokat at vinde sagen, men jeg vandt den, og det er da en sejr.

Advokaten har mod på at kæmpe videre for sagen samt for lignende sager, da han tager det seriøst.

En ting der virkelig også har undret mig, er at jeg har flere forskellige Forsikringer med pension, og et af selskaberne godkendte min pension med det samme afgørelsen var fra Kommunen. De 2 andre selskaber satte sig imod Kommunens afgørelse, det rystede mig faktisk meget. Den ene af dem vandt jeg så gennem ankenævnet, og den sidste har ikke hørt endeligt fra igen, da der har været ferie.

Så der er godt nok mange ting man skal udsættes for, når man er syg, og især når man fejler noget, der ikke er anerkendt. Hold da fast hvor skal man kæmpe for alting.

Og det er da en sejr at få pension, nu skal jeg ikke slæbes ud i alting, som jeg ikke kan tåle. Jeg har selvfølgelig også kun fået pension for 2 år til at starte på, og så skal sagen tages op. Men jeg har fået 2 år til at prøve at komme mig (Det er normalt at yngre personer får pension for 2 år til at starte med).

Den endelige sejr kommer først den dag at el-allergi bliver anerkendt som en sygdom, for så har jeg ikke bare vundet min egen sag, men også vundet vores fælles sejr.

Vi har solgt vores hus, og har købt et andet, så i et senere blad vil jeg selvfølgelig beskrive alle de hensyn vi tager, ved at tilpasse huset fuldstændig til min el-allergi.

Med venlig hilsen
Charles Bach